

Erasmus på loffen

Denne våren har seks Erasmus-studenter hospitert ved Oslo-fakultetet. To fra Madrid, to fra Sheffield og to fra Stockholm. De spanske er de som har funnet oppholdet mest eksotisk. Det er de som har gjort mest ut av det også, i form av reising og utprøving av ny idrett på hvit nedbør. Jorge Ferrús Cruz er en av dem.

– Hva vil du si er forskjellen mellom Spania og Norge?

– Norge og Spania er forskjellige på flere måter. Og jeg tenker ikke bare på været. For det har vært overraskende bra. Men folks oppførsel er annerledes. Nordmenn er ikke så åpne i begynnelsen og de snakker ikke bare for å snakke. Her går man rett på sak uten utenomsnakking. Men etter en stund, når man har fått kontakt, åpner de seg mer, og mye mer enn man normalt opplever i Spania, uten at man har kjent folk veldig lenge. Nordmenn er vennligere enn det som er vanlig i Spania, vil jeg si. Dessuten snakker de mye bedre engelsk. Jeg var spent på hvordan det ville gå å ringe til pasienter og avtale time over telefon, men det viste seg å ikke være noe problem. Det ville aldri gått i Spania. Dessuten stiller pasientene mange flere spørsmål om og under behandlingen her. De vil vite hva som skjer med dem. I Spania bare gaper de, og hvis de spør eller klager på noe, er det stort sett prisen det gjelder, ikke selve behandlingen.

– Når kom du til Oslo, og hva har du opplevd mens du har vært her?

– Vi var to som kom fra Madrid i den stille uken rett før påskehøytiden. Etter at vi var vel installert på Kringsjø, dro vi på påskeferie til Finse og debuterte på langrennski. Det var slitsomt, uten maskinell hjelp til å komme opp bakkene, slik vi er vant til fra slalåmbakken. Jeg oppdaget en rekke muskler som jeg ikke visste om at jeg hadde. Ellers har vi vært i Bergen og tatt den berømte turen «Norway in a nutshell»

som inkluderer fjord og fjell og Flåmsbanen. Dessuten har vi vært en tur i Stockholm. Da fikk vi låne leiligheten til de svenske Erasmus-studentene som er her. Og nå skal vi til Stavanger og ønsker oss en tur til Gøteborg før vi reiser hjem. Men vi får se hvor langt pengene rekker. Det er dyrt her. Jeg har forresten kjøpt en brukt sykkel for treningsens skyld, og for å slippe utgiftene til kollektivtransport.

Oslo-semesteret er siste innspurt for de spanske, som skal ta avsluttende eksamen i Madrid nå i sommer. De øvrige Erasmusere er på åttende semester.

– Hva synes du om studieformen her sammenlignet med det du er vant til fra Madrid?

– Problembasert læring er noe vi ikke er vant til, selv om de så vidt begynner å introdusere det i Spania nå. Selv har jeg hatt klassisk undervisning hele tiden i Madrid. Men jeg har likt PBL også. Jeg tror at det ideelle, i hvert fall for meg, ville være en blanding, hvor man begynner med tradisjonell studieform og går over til PBL etter hvert, sier Ferrús. Han synes at alt har vært godt organisert under studieoppholdet i Oslo, til tross for plassmangel som de ble gjort oppmerksomme på med en gang de kom. Det har vært uvanlig mange Europa-studenter denne gangen. Tidligere har det pleid å være én eller to.

– Valgte du Oslo, eller havnet du her?

– Jeg ville helst til Skandinavia og satte Oslo, Helsinki, Sheffield og Dublin på ønskelisten, for Italia og Portugal. Jeg ble veldig glad da jeg kom til Oslo.

– Har det noe med Eva Sannum å gjøre?

– Ja. Jeg sa til vennene mine at jeg

Jorge Ferrús Cruz er avgangsstudent ved tannlegeutdanningen i Madrid og er en av seks Erasmus-studenter som har hospitert ved Universitetet i Oslo vårsemesteret 2002. Fra påske til St. Hans har han rullet å se mye av både Norge og nabolandet Sverige, ved siden av studiene og klinikkpraksisen i Geitmyrsveien.

ville oppsøke henne. Men det viste seg å ikke være nødvendig, for her ser jo alle jenter ut som Eva Sannum. Norske og svenske kvinner er veldig vakre, høye og lyse. Og dere kler dere ikke så verst heller. Jeg var forberedt på noe i nærheten av det tyske, men jeg synes faktisk at norske kvinner har god smak.

– Du har vært mye ute på byen, da?

– Ja. Jeg har møtt flere andre spanske studenter på Kringsjø og vi har gått ut en del sammen. Dessuten har jeg sett en del mens jeg har reist rundt, sier Jorge, som snart vender hjem til Madrid. Der er planen å jobbe som tannlege en stund, før han går i gang med doktorgradsstudier. Mest sannsynlig i Madrid, hvis han kommer inn, men kanskje i Oslo, Stockholm, Dublin eller Sheffield, hvor han også har søkt.

Vi ønsker lykke til, og han avslutter med «Hyggelig å treffe deg» på norsk, og: «Jeg heter Jorge. Jeg er spansk. Jeg er tannlegestudenten. Ha det bra. Tusen takk».

Selv takk, sier vi.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

I residensen. Fotografi av Anne-Lise Häupl Kirsebom.